

SUNDHEDSMINISTERIET

Sundhedsudvalget 2021-22
L 85 A - endeligt svar på spørgsmål 19
Offentligt

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 19-02-2022
Enhed: SOA
Sagsbeh.: DEPNKTH
Sagsnr.: 2201604
Dok. nr.: 2104178

Folketingets Sundhedsudvalg har den 21. januar 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 20 til L 85 A om forslag til lov om ændring af sundhedsloven (Mellemkommunal refusion for kommunale sundhedsydelse til borgere på sociale botilbud m.v.) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Geertsen (V).

Spørgsmål nr. 20:

”Ministeren bedes redegøre for, om der er andre grunde, herunder faglige eller økonomiske, til, at lovforslagets genstand er isoleret til at omhandle borgere på specialiserede sociale botilbud m.v. og ikke eksempelvis friplejehjem?”

Svar:

Lovforslaget har til formål at fjerne en konkret barriere for, at der etableres og fastholdes specialiserede sociale botilbud m.v. i kommunerne. Det sker bl.a. for at sikre et tilstrækkeligt udbud af højt specialiserede botilbud. Forslaget er udarbejdet på baggrund af et analysesamarbejde om organiseringen af sociale botilbud mellem en række ministeriet og KL som opfølgning på Aftale om kommunernes økonomi for 2019 mellem den daværende regering (VLAK) og KL.

- . / .
- Som tidligere oplyst i svar på SUU L 85 – spørgsmål 10 og 11 vurderer jeg, at der skal være en væsentlig årsag til at fravige det normale finansieringsprincip for kommunale sundhedsydelse ved at etablere mellemkommunale refusion. Det er som udgangspunkt et godt og enkelt princip, at det er den samme kommune, der både skal levere og finansiere de kommunale sundhedsydelse. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til Indenrigs- og Boligministeriets analyse ”Afrapportering om betalingsforpligtelse og kommunale incitament” fra juni 2021, hvoraf det fremgår, at der ved mellemkommunal refusion potentielt kan være incitamentsmæssige forhold ved, at bopælskommunen kan agere handlekommune uden at have det finansielle ansvar, ligesom at de mellemkommunale refusioner kan være vanskelige for den enkelte kommune at administrere, samt at omfanget af regler og ordninger for mellemkommunale betalinger i sig selv øger kompleksiteten.

Jeg har tidligere redegjort for i bl.a. førnævnte svar, at der ikke vurderes at eksistere en tilsvarende barriere for friplejeboliger, som den vi med lovforslaget ønsker at fjerne for specialiserede sociale botilbud m.v.

Samtidig har jeg også noteret mig, at en række interessenter har påpeget nogle ønsker til yderligere udvidelse af den foreslåede refusionsordnings genstandsfelt. Ministeriet vil i den kommende tid gå i nærmere dialog med disse for at få uddybet deres synspunkter.

Derudover ser jeg frem til en åben og konstruktiv dialog om lovforslaget til den faglige gennemgang d. 28. februar.

Med venlighilsen

Magnus Heunicke / Niels Thorning